

ПОЧИВАЉИШТЕ

ХАМИД ИСЉАМИ
ШОЛЕ

Збирка песама Исљами Хамида – Шола састоји се од тридесет песама организованих у три циклуса. У првом циклусу песме су које опевају душу Горе и њен симбол свету планину Коритник. У другом су песме које опевају припрему и одлазак од куће, а у трећем, најпотреснијем, песме туге због одласка, који је смрт, због губитка вољене / Мерак: „ја те сакам / а не те даваје” / и болести на смрт због клете судбине која се не да променити зато:

... „от мука ће ти
ископем очи
да забојраш ка грије С'нце
ка се ткајет бисери
да бидеш само муа
гљеданицо”

(песма, Инајет)

Ове песме су писане изворним горанским језиком, који је залеђени српски језик због вишевековног окружења турског и албанског језика. Као и у народним песмама, које је Вук сакупио, туга се скрива, а на пут се спрема пред зору, уз неумитне сведоке Сунце и Месец, и песму ластавице или кукавице, а у време цветања јагорчевине.

Указао бих и на значајан етнолошки слој везан за обичаје удаје („омужити се”), примање невесте у кућу и упока.
Књигу без икаквих промена предлажем за штампу.

Одломак из рецензије
Предрага Богдановића Циа

Српски језик
Почивајте
Ислами Хамади
Универзитет
Славен Радовановић
Београд
Предрага Богдановића Циа
Београд
Почивајте
Ислами Хамади
Универзитет
Славен Радовановић
Београд
Српски језик
Почивајте
Ислами Хамади
Универзитет
Славен Радовановић
Београд
Предрага Богдановића Циа
Београд
Почивајте
Ислами Хамади
Универзитет
Славен Радовановић
Београд

Хамид С. Ислами „Шоле”

ПОЧИВАЛИШТЕ

Издавач

УСТАНОВА ЗА КУЛТУРУ МЛАДИХ
„ОМЛАДИНСКИ ЦЕНТАР”— ВАЉЕВО

За издавача

МИЛОВАН ЈОВАНОВИЋ

Уредник

СЛАВЕН РАДОВАНОВИЋ

Рецензент

ПРЕДРАГ БОГДАНОВИЋ — ЦИ

Лектор

РЕШАТ СУЛЕЈМАНИ

Корице

МИЛОЈЕ МИТРОВИЋ

Тираж: 500

СIP — Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

886.1/.2—1

ИСЛАМИ, Хамид С.

Почивалиште : (одар) / Хамид С. Ислами —
Шоле. — Ваљево : Установа за културу младих
„Омладински центар”, 1990 (Ваљево : „Милић
Ракић”). — 70 стр. ; 20 см

Тираж 500.

Штампа: ГИП „Милић Ракић”, Ваљево, Љубостињска 12.

ХАМИД С. ИСЛАМИ — ШОЛЕ

Admir Idrizi

17.07.2018.

ПОЧИВАЉИШТЕ

(О Д А Р)

Admir Idrizi

ВАЉЕВО, 1990.

ХАМИД Ш. РАХИМОВ
ПОЭЗИЯ

1919 йил
17.07.2018

Ушбаши
САБИГА РАХИМОВА

Ушбаши
САБИГА РАХИМОВА

Ушбаши
САБИГА РАХИМОВА

Ушбаши
САБИГА РАХИМОВА

ПОЭЗИЯ
РАХИМОВ Ш. ХАМИД
(ОДА)

1919 йил
17.07.2018

1919

Сабига Рахимова
Ушбаши Рахимова

Ушбаши Рахимова
Сабига Рахимова

I.
ДУША
(ДУША)

Сљезоф Азраил
душа Гори да земе
га траниф међу камене
(срце тврдо међу борој)
потоци пресушиф ноћа

а дења се вратиф на небо
со Ђурђовдењ накитен
(душа Гори ги га зеље
Горанци)

А Ш У Д

(А Ш У Д)

Сишао Гавриел
 Гори душу да отме
 транио је међ' камењем
 (тврдо срце међу боровима)
 потоке пресушио ноћу
 а дању се вратио на небо
 (душу су Гори
 узели Горанци)

arhivkrusevo.blogspot.com

Пиље пује Гора разбудује
 Мајна траје глас ги битисује
 темни — трпи свзе не канује

Гљеда Гора очи не отвара

(дејне желат бећари љетујет
 младе идет старе се враћајет
 старна нашље млајнеста остајље
 д'бој старе пртље пободено)

Трпи Гора јадој не канује
 песма пује глас ги загинује

(викни Горо глас да ти се чује
 заш гајљујеш и гајљиња мује
 викни Горо песма да се пује
 доста ти се кинатице твује))

Викни Горо

Птичица пева Гору буди
 Мајна ћути глас јој се губи
 таме — трпи сузе не казује

Гледа Гора очи не отвара

(девојке плачу младићи раде
 млади одлазе стари се враћају
 старицу затекли невесту оставили
 храстови стари пругић пободен)

Трпи Гора јадове не казује
 песму пева глас јој нестаје

(викни Гору глас да ти се чује
 зашто бринеш о бригаама мојим
 викни Гору песма нек се пева
 доста су ти и проблеми твоји)

Викни Гору

Ја имам све
 само немам
 мајно тебе

Ја имам све
 само немам
 бате тебе

Ја имам све
 само немам
 жено тебе

Ја имам све
 само немам
 синко тебе

Ја имам све
 на имам
 Гору тебе

Ја имам све
само немам
мајно тебе

Ја имам све
само немам
оче тебе

Ја имам све
само немам
жено тебе

Ја имам све
само немам
сине тебе

Ја имам све
када имам
Горо тебе

Заш подници ни ставаје
на нас (од д'бој тешке)
бељки да не станеме мртве
(зар се плашиш да не ни
пројдет преко глава јој јен
пут муне горанске) тешке

Заш вода ни тураје во очи
(очи пусте)
бељки да се удавит обедве
во темаве м'гле густе

Заш пртље во глава ни удараје
(глава со 'дертој насипана)
зар се плашиш да не се разбудиме
бељки попрет саба ће станеме
срце на спије
душа на битисује

Заш умираме Господе
(бељки да починеме)

Зашто стављају поднине
на нама од храстовине тешке
можда да не устанемо мртви
(зар се плашиш да преживимо
још једном муне горанске) тешке

Зашто нам сипају воду у очи
(очи пусте)
можда да се удаве обе
у тамној магли густој

Зашто нам прутић у главу забадају
(глава пуна брига)
зар се плашиш нашег буђења
можда ћемо у зору устати
док срце спава
а душа се губи

Зашто умиремо Боже
(ваљда да се одморимо)

Камен студен
и мазен
(со душа натезена на дирен)
време со синцири врзано
(за подници)
чена земња да пане на очи
љегнат чујек
(со кљепалке затворене)
и памук во уши притиснат
жена на прак остајена
со руке во пуас
и деца на рена натезене
со уста отворена
нућа со коприве нанитена
врана на хоџак пободена
камен мазен
студен
со душа завртена
с'прти к'бље

Камен хладан
и гладан
(са душом наслоњеном на дирек)
време везано ланцима
(за поднике)
чека земљу да падне на очи
положен човек
(са напцима затвореним)
и памук у ушима притиснут
жена на прагу остављена
са рукама у појасу
и деца на рену наслоњена
с устима отвореним
кућа копривама онићена
врана на оџан пободена
камен гладан
хладан
са душом окренутом
према Сунцу

Гробишта се оградене наше
а прет кућа камен за починок
свакој трнаф оја путој ходиф
а за назаћ никој не прашуаф

руке во пуас
некој умреф
ноњ беф
некој се мужи
плајна црна
дожој дожит
само ја бољен
и душа муа искината
на мрша исушена
(гроз ме чека исушен
а уста памук да га задави)
да не побегне душа
во Гора

Гробље је наше ограђено
 а пред кућом камен за починак
 свако креће овим путем ходи
 а за назад нико и не пита

руке о појасу
 неко је умро
 бели коњ
 неко се удаје
 црна планина
 нише нише
 само ја болестан
 и душа моја изломљена
 (на телу осушеном)
 гроб ме чека сув
 а уста памук да је задави
 да не побегне душа
 у Гору

Си се натежиф на нас
 на старец
 и трајеш
 године прохиђаје
 ти ченаш и памтиш
 љуђи идет
 желаје
 се рађаје
 ти не мрдаш
 и ченаш
 те жаљит на оца
 брат гим си
 ти јопе ченаш и трајеш
 нит младос имаш
 нит старос те плаши
 си се рашириф нат нас
 и не грљиш јако
 деца свује грљиш
 душо наша

Наслонио си се на нас
као старац
и ћутиш
године пролазе
ти чекаш и памтиш
људи иду
плачу
рађају се
ти не мрдаш
и чекаш
воле те као оца
брат си им
ти опет чекаш и ћутиш
нити младост имаш
нити се старости плашиш
раширио си се над нама
и грлиш нас јано
децу своју грлиш
душо наша

Дрво си обесено
више мрешка:
чујеку на душа натезено
Тврд си на
душа очева
Тежок
на свза материна
студена на
рука не санана

Дрво си окачено
изнад смрти:
човену на душу наврло
Тврд си као
душа очева
Тежак као
суза мајчина
хладан као
рука не вољена

Дукат по дукат
рет дукати
(на глава празна)
парче по парче
ковчек
(со мољци пун)
година по година
живот
(гурбет му је име)
а на крај чујек
и жена његова
(глава со одвојек
на полојна)
деца со с'взе зарањете
на камен за камењете
и јопе чујек

Дукат по дукат
 ред дуката
 (на празну главу)
 ствар по ствар
 ковчег
 (мољцима пун)
 година за годином
 живот
 (печалба му име)
 а на крају човек
 и жена његова
 (глава с' разделком преполовљена)
 деца сузама нахрањена
 на камену окамењена
 и опет човек

Заченај
 застани
 слушај ме
 а она
 не слуша
 не разбира
 не доживела:
 во кинатица младос пројде
 со неманице старос дојде
 останаф само гроб
 со камене нареден
 и пртље во очи
 пободено
 (мало вода студена
 и сенце послано)
 не разбира мрешка
 неје нашенец

Причекај
 стани
 слушај ме
 а она
 не слуша
 не разуме
 није доживела:
 у раљама младост прође
 без ичега старост дође
 остаде само гроб
 камењем направљен
 и штапић
 забијен у очи
 (још мало воде
 и сунце разасуто)
 не разуме смрт
 није одавде

II.

САБАР
(РАНОРАНИЛАЦ)

Дојде саба
 тешко
 ноћ пројде
 једва
 ми се чини
 и пиљића се плашит
 да пујет
 ченам да трнем
 бељки је крај
 младос ми се гасне
 ченам
 мајна нуфер ми реди
 жела
 а ду чвера сум трчаф овде
 бос
 роса сум разбудуаф
 биљбиљи натпувуаф
 Коритник прељетуаф
 идем
 трпим
 жаљим
 трава слушам
 наоа ме жаљи
 сестра нуфер ми носи
 отец се смије
 мајна жела
 отиде
 гурбет ме вина

Свану јутро
 тешко
 ноћ мину
 једва
 чини ми се
 и птице се плаше
 песме
 чекам да кренем
 можда је крај
 младост ми се гаси
 чекам
 мајка ми кофер спрема
 плаче
 а до јуче сам трчао овде
 бос
 росу будио
 славује натпевавао
 Норитник прелетао
 одлазим
 трпим
 жалим
 траву слушам
 нао да ме жали
 сестра ми кофер носи
 отац се смеје
 мајна плаче
 одох
 печалба ме зове

Име тешко
 Измећар
 другому ћар
 млат иљ стар
 Измећар
 ду вен фукара
 со очи отворене
 во темнина закопан
 Измећар
 со с' взе испратен
 со с'взе пречекан
 руке фатене
 ноге земете
 гробишта починок
 Измећар
 млат иљ стар
 другому ћар
 себе зар
 Измећар

Тешко име
тежан
другоме ћар
млад ил стар
Тежан
заувек сиромах
отворених очију
у таму покопан
Тежан
сузама испраћен
сузама дочекан
руке везане
ноге одузете
гробље починан
Тежан
другоме ћар
себи зар
Тежан

Сум стануаф прет саба
да ге гљедам
ка желаје
млајнесте ге испраћаје
сум видеф
Мајне трава ка кинет
не газнаље путничића
прет саба ок' пане)
младе и старе
Сум ге слушаф
Гарчица к'внаље
от мука пуцаље
и битисуаље

Ја фукара
и мене денеска
ме испратиха
а сум з' нф наноје

Устајао сам пре зоре
 да их гледам
 кано плачу
 невесте док их прате
 видео сам
 Мајне траву нидају
 где су згазили путнички
 (пред зору окупани)
 млади и стари
 Слушао сам
 Гарчицу проклињу
 од муке пуцају
 враћају се и нестају

Ја јадничак
 и мене данас испратише
 а знао сам кано је

Ће остареш муже
 сам себе ће пљукнеш
 (рука ће ти се исуши)
 твуа кљетва ће те к'вне

Ће се вратиш фукаро
 прак свој ће целиваш
 (трње за цвеће ће даваш)
 нема да ти се даде

Деца твује ће те утепат
 Јетимчића твује и мује
 (сам себе ће се смијеш)
 от живот шо напрај

Кљетве и мује ће те стигнет
 на прак ће те препнет
 тешне се пукнатице
 (на терљик црне)

Остарићеш мужу
сам ћеш себе плунути
(рука ће ти се осушити)
твоја ће те клетва клети

Вратићеш се сиротињо
свој ћеш праг љубити
(трње ћеш за цвеће давати)
неће ти се дати

Деца ће те твоја убити
сирочићи твоји и моји
(сам ћеш се себи смејати)
шта од живота уради

И моје ће те клетве стићи
на прагу ће те саплети
тешне су тужнице
(као терлик црне)

Ћерна те вика
утре се мужи
Ходи те вика она
ја ти сум заборавља
Не-не те мрзим
Само на сум чула за ња
Капа сум трнала
руна ми се исушила
и ти сум чекала
Свза месец не ми видеф
Кљетва С'нце не ми чуло
Љуђи смијење не ми памтит
Ходи
испрати ћерна
јена ти је овде
(ако га имаш)
Бељни ће га познеш
Сљика во нуфер ти останала
Незнам на ће те вика
Бате-Бабо
Незнам
Ходи ћерна те вика
Ходи

Ћерка те зове
 сутра се удаје
 Дођи — чека те она
 ја сам те заборавила
 Не-не мрзим те
 Само када сам чула за њу
 Капу сам скинула
 рука ми се осушила
 и чекала сам те
 Сузу ми Месец није видео
 Клетву ми Сунце није чуло
 Људи ми осмех заборавише
 Дођи
 испрати ћерку
 јединица ти је овде
 (ако је имаш)
 Можда ћеш је препознати
 слика ти у кофери остала
 Незнам како ће те звати
 Тата-Оче
 Не знам
 Дођи ћерка те зове
 Дођи

Ми собраље хаљишта
 во бофча ишчепена
 а мене ме послаље
 во постела от орах
 Жена книга пуала
 ништо не ти сме украље
 све во бофча ти сме стајље
 Два дона ишчепене
 јене чорапе смрдљиве
 и ношуља со пот
 натопена

Сакупили ми ствари
у поцепану бошчу
а мене положили
у постељу од ораховине
Жена писмо сричала
ништа ти нисмо украли
све смо ти у бошчу ставили
пар гаћа поцепаних
једне чарапе смрдљиве
и кошуљу знојем натопљену

Две ајве во куферче
ми си стајла
от пуас извадене
да венет со мене
меѓу четири зида
закопане
Мати
ти праћам душа
прекината (во книга)
да ги најдеш дејка
нај хубава
да ги пује
на ги се жела
да се смије
без дремка на
останује

Две дуње
 у кофер си ми
 ставила
 из појаса извађене
 да самном вену
 између четири зида
 закопане
 Мајно
 шаљем ти душу
 пребијену (у писму)
 да јој нађеш девојку
 најбољу
 да јој се пева
 нада јој се плаче
 да се смеје
 нада без сна
 остаје

Две дуње
 у кофер си ми
 ставила
 из појаса извађене
 да самном вену
 између четири зида
 закопане
 Мајно
 шаљем ти душу
 пребијену (у писму)
 да јој нађеш девојку
 најбољу
 да јој се пева
 нада јој се плаче
 да се смеје
 нада без сна
 остаје

Две дуње
 у кофер си ми
 ставила
 из појаса извађене
 да самном вену
 између четири зида
 закопане
 Мајно
 шаљем ти душу
 пребијену (у писму)
 да јој нађеш девојку
 најбољу
 да јој се пева
 нада јој се плаче
 да се смеје
 нада без сна
 остаје

III.

М Е Р А К
 (Ж Е Љ А)

arhivkrusevo.blogspot.com

Грехум ти сум барнаф рука
(цвеће на ми си давала)
сум пуаф цев ноћ
а ти си спала

Случајно ти додирнух руку
(док си ми цвеће поклањала)
целе сам ноћи певао
а ти си спавала

arhivkrusevo.blogspot.com

Панујет паре
деца ге берет
тупаје тупани
дејне играје
кучића лајет
идујет сватој
дожој врнет
траве растет
Снце грије
фатила суша
поток жела
умират љуђи
ја те сакам
а не те даваје

Падају паре
 деца их скупљају
 музика свира
 девојке играју
 пси лају
 иду сватови
 нише падају
 траве расту
 Сунце греје
 наступиле суше
 поток плаче
 умиру људи
 ја те волим
 ал' тебе недају

Да ме ок'пете
 со с'взе млајнестечке
 да ме окитите
 со косме дејчечке
 да ме испратите
 со тупани векуечне
 да ме ожењите
 со земња испуцана
 да ме пренесете
 со биљбиљи загинате
 да ме настрцате
 со вода от шадраван

Окупајте ме
сузама невестињим
окитите ме
носама девојачним
испратите ме
вечном музиком
ожењите ме
испуцалом земљом
пренесите ме
славујима изгубљеним
попрснајте ме
водом из шадрвана

Ко ће ти омијет лице млајнесто
жењивар на очи стај
ка ће му земеш рука млајнесто
башмарама на очи пушти
и пољај низ поље шарено
ка трчим коња белого

Нада ти умију лице невесто
жањивар у очи стави
када му узмеш руку невесто
мараму на очи спусти
и погледај низ поље шарено
како јашем коња белог

Ноћеска тупани звезде фатиље
на камен беф месец јахнаље
млајнесте во оро прегнаље
и тешке муке к'внаље

ноћесна реке без глас останаље
пиљића тешке бразде браздиље
ситарке црне книге праћаље
синцири себе кинаље

дејне се за месечина продаље

Вечерас музике звезде погодиле
 на бели камен месец узјахале
 невесту у коло упрегли
 и тешке муке клели

вечерас реке без гласа остале
 птичице тешке бразде браздиле
 мараме црна писма слале
 ланци себе кидали

девојке за месечину продавали

Јагољина во латка засадена
 змија во огињ фрљена

Во зима вода студена
 мрешка со песма ченана

Млајнеста со очи ископане
 деца со руке искршене

Огињ на камен успијен
 душа со синцири нанитена

Извор на извор загинат
 Месец међу подници панат

Јагорчевина у хладу засађена
змија у ватру бачена

Зими вода хладна
смрт песмом чекана

Невеста ископаних очију
деца поломљених руку

Ватра на камену успавана
душа ланцима окићена

Извор на извору изгубљен
Месец у ранама пао

Ми си научила да чекам
на плот натезен
сваки акшам да дохиђаш
(со цвеће нанитена)

Ми си научила да пујем
от срце да се радујем
смијење на ће ти чујем
(со другаче ка дохиђаш)

Ми си научила да се радујем
цвеће ка ће ми дадеш
со аспре наредено
(љице ка ће ти цунем)

Ми си научила да бротам
надвор на ће не иљезеш
матере на чуваш
(старна на умрење)

Не ми си научила да желам
сваатој дур ти гљедам
тупани дур ти слушам
младос дур ми се гасне

Научила си ме да чекам
на ограду наслоњен
свако вече да дођеш
(са цвећем окићена)

Научила си ме да певам
од срца да се радујем
смех кад ти чујем
(са другарицама док долазиш)

Научила си ме да се радујем
цвеће када ми поклањаш
аспрама накићено
(када ти лице пољубим)

Научила си ме да размишљам
нада напоље не изађеш
нада мајку чуваш
(старицу на самрти)

Ниси ме научила да плачем
сватове док ти гледам
музику док ти слушам
младост док ми се гаси

Ће ти дојдем ноћесна
на врата да ти чукнем
дур ти се руке н'нојсане
и лице нашарено
Немој да иљизаш
ти чујем глас млајнесто
немој да желаш
љице ће исабиш
другаче ће те виђит
не оставај да те зборит
немој да иљизаш
седи дома другому нашарена
нека ти пујет
ластојце
кукајце
млајнесто немој да желаш
љице ће искаљавиш
Ће ти дојдем млајнесто
на врата да ти чукнем
навожења ће ти донесем
Сми се млајнесто
кукајце
ластојце
(Отвори врата за мене)

Доћи ћу ти ноћас
 на вратима да ти закуцам
 док су ти руке наном нашаране
 и лице шарено
 Немој да излазиш
 чујем ти глас невесто
 немој да плачеш
 лице да поквариш
 видеће те другарице
 не остављај их да те оговарају
 немој да излазиш
 остани кући другоме нашарана
 нека ти певају
 ластавице
 нукавице
 невесто немој да плачеш
 испрљаћеш лице
 Доћи ћу ти невесто
 на вратима да ти закуцам
 младожењу да ти донесем
 Смеј се невесто
 нукавице
 ластавице
 (Отвори врата за мене)

Љуђим си крала прољеће
 низ ноћ дур заминуаље
 во црно си се овивала
 сама нат црnilo си желала

Туђе соној си крала
 на дејчечко радујење
 си пљукнала (от срама)
 ветер туђ си прегнала

На коња си се смијала
 тупаним паре си крала
 свекрви рука дур си зимала
 башмарама от глава ти панала

Кажујет
 љуђим си крала прољеће
 низ ноћ дур битисуаље

Људима си крала пролеће
 док су кроз ноћ пролазили
 у црнину се овијала
 сама над црнином планала

Туђе си снове крала
 на девојачко радовање
 пљунула (гле срамоте)
 туђи ветар си упрегла

На коњу си се смејала
 музици паре крала
 свекрви док си руку узимала
 марама ти је с'главе пала

Кажу
 људима си крала пролеће
 док су кроз ноћ нестајали

Заш карате млајнеста
 руке на ги се тресет
 с'взе на софра на ги панујет
 цев ноћ ламба на ги гори

Заш карате млајнеста
 за здравје на ће не праша
 руке на ће не тури
 на ће не испрати гости

Не карајте млајнеста
 навожења ги загинаф
 прет саба не насмијан
 со очи во м'гла загинате

Не грдите невесту
 када јој руке дрхте
 сузе на софру када падају
 целу ноћ лампа кад јој гори

Зашто грдите невесту
 за здравље када не упита
 руке када не опере
 када не отпрати госте

Не грдите невесту
 младожења јој нестао
 пред зору без осмеха
 са очима у магли изгубљеним

Кажу
 да је он краљ прелепа
 да је су краљ нећастава

Денеска прет очи
 ми заклађе вола
 мене за свадба
 оцу за зенгиљлан
 матери за мерак
 а децам за фукаралак

Не грдите невесту
 за здравље када не упита
 руке када не опере
 када не отпрати госте

Данас пред очима
 заклали ми вола
 мени за свадбу
 оцу за богатство
 мајци за жељу
 а деци за сиромаштво

За инајет ће ти
 украдем комар
 да идеш по дуња шута
 да ти се насити Месец
 и да те не поља никој
 От мука ће ти
 ископем очи
 да забојраш на грије С'нце
 на се т'најет бисери
 да бидеш само муа
 гљеданице

Из ината ћу ти
украсти кину
да идеш по свету шута
да ти се наруга Месец
и да те не погледа нино
Од муке ћу ти
ископати очи
да заборавиш грејање Сунца
како се тнају бисери
да будеш само моја
девојко

Спијеш
јена младос пројде
ценазина оживујет
млајнесте умирајет
Спијеш
прољеће со зима се зе
змија во огињ се ок'па
сисавчића песма пујет
Спијеш
дејки на грђи надопрен
со дунати нареден

Спаваш	
једна младост прође	
мртваци постају живи	
невесте умиру	
Спаваш	
пролеће се са зимом узе	
змија се у ватру окупа	
сисавци песме певају	
Спаваш	
девојци на грудима наслоњен	
дунатима окићен	

arhivkrusevo.blogspot.com

I. ДУША (ДУША)

Страна

Душа (Душа)	— — — — — — — — — —	7
Гора (Гора)	— — — — — — — — — —	9
Зенгиљ чујек (Богат човек)	— — — — — — — — — —	11
Прашујем Господе тебе (Питам Боже тебе)	— — — — — — — — — —	13
Почиваљиште (Одар)	— — — — — — — — — —	15
Почивалиште II (Одар II)	— — — — — — — — — —	17
Коритник (Коритник)	— — — — — — — — — —	19
Д'п (Дуб)	— — — — — — — — — —	21
Адет (Обичај)	— — — — — — — — — —	23
Мрешка (Смрт)	— — — — — — — — — —	25

II. САБАР (РАНОРАНИЛАЦ)

Идење (Одлазак)	— — — — — — — — — —	29
Измеџар (Тежак)	— — — — — — — — — —	31
Сабар (Раноранилац)	— — — — — — — — — —	33
Кљетва (Клетва)	— — — — — — — — — —	35
Чекање (Чекање)	— — — — — — — — — —	37
Бофча (Бовча)	— — — — — — — — — —	39
Книга (Писмо)	— — — — — — — — — —	41

III. МЕРАК (ЖЕЉА)

Рука (Рука)	— — — — — — — — — —	45
Мерак (Жеља)	— — — — — — — — — —	47
Жењене/Навек/ (Женидба /Заувек/)	— — — — — — — — — —	49
Година во река омијене (Пролазност)	— — — — — — — — — —	51
Ноћеска (Вечерас)	— — — — — — — — — —	53
Жена (Жена)	— — — — — — — — — —	55
Гљедање (Виђење)	— — — — — — — — — —	57
Млајнеста (Невеста)	— — — — — — — — — —	59
Харамџа (Лопов)	— — — — — — — — — —	61
Караница (Грдња)	— — — — — — — — — —	63
Свадба (Свадба)	— — — — — — — — — —	65
Инајет (Инат)	— — — — — — — — — —	67
Камен (Камен)	— — — — — — — — — —	69

148/10

САДРЖАЈ

I. ДАВАЈА (ДАВАЈА)

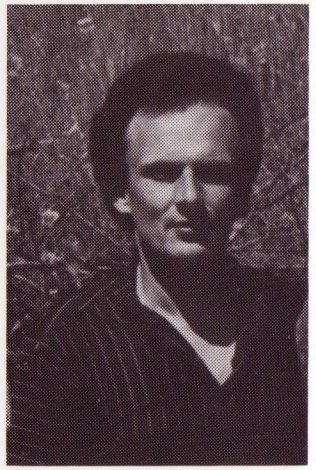
1	Давија (Давија)
2	Лопс (Лопс)
3	Давија (Давија)
4	Давија (Давија)
5	Давија (Давија)
6	Давија (Давија)
7	Давија (Давија)
8	Давија (Давија)
9	Давија (Давија)
10	Давија (Давија)
11	Давија (Давија)
12	Давија (Давија)
13	Давија (Давија)
14	Давија (Давија)
15	Давија (Давија)
16	Давија (Давија)
17	Давија (Давија)
18	Давија (Давија)
19	Давија (Давија)
20	Давија (Давија)
21	Давија (Давија)
22	Давија (Давија)
23	Давија (Давија)
24	Давија (Давија)
25	Давија (Давија)
26	Давија (Давија)
27	Давија (Давија)
28	Давија (Давија)
29	Давија (Давија)
30	Давија (Давија)
31	Давија (Давија)
32	Давија (Давија)
33	Давија (Давија)
34	Давија (Давија)
35	Давија (Давија)
36	Давија (Давија)
37	Давија (Давија)
38	Давија (Давија)
39	Давија (Давија)
40	Давија (Давија)
41	Давија (Давија)

II. САВАЈА (САВАЈА)

42	Савија (Савија)
43	Савија (Савија)
44	Савија (Савија)
45	Савија (Савија)
46	Савија (Савија)
47	Савија (Савија)
48	Савија (Савија)
49	Савија (Савија)
50	Савија (Савија)
51	Савија (Савија)
52	Савија (Савија)
53	Савија (Савија)
54	Савија (Савија)
55	Савија (Савија)
56	Савија (Савија)
57	Савија (Савија)
58	Савија (Савија)
59	Савија (Савија)
60	Савија (Савија)
61	Савија (Савија)
62	Савија (Савија)
63	Савија (Савија)
64	Савија (Савија)
65	Савија (Савија)
66	Савија (Савија)
67	Савија (Савија)
68	Савија (Савија)
69	Савија (Савија)
70	Савија (Савија)
71	Савија (Савија)
72	Савија (Савија)
73	Савија (Савија)
74	Савија (Савија)
75	Савија (Савија)
76	Савија (Савија)
77	Савија (Савија)
78	Савија (Савија)
79	Савија (Савија)
80	Савија (Савија)

III. МЕРАК (МЕРАК)

81	Мерак (Мерак)
82	Мерак (Мерак)
83	Мерак (Мерак)
84	Мерак (Мерак)
85	Мерак (Мерак)
86	Мерак (Мерак)
87	Мерак (Мерак)
88	Мерак (Мерак)
89	Мерак (Мерак)
90	Мерак (Мерак)
91	Мерак (Мерак)
92	Мерак (Мерак)
93	Мерак (Мерак)
94	Мерак (Мерак)
95	Мерак (Мерак)
96	Мерак (Мерак)
97	Мерак (Мерак)
98	Мерак (Мерак)
99	Мерак (Мерак)
100	Мерак (Мерак)

ХАМИД С. ИСЉАМИ ШОЛЕ

Рођен је у Рапчи код Драгаша, 01. 05. 1959. Основну школу је завршио у Рапчи, средњу економску у Лозници, ВПШ – одсек српскохрватски језик и књижевност у Призрену. Тренутно ради као наставник српскохрватског језика у Рапчи.

Објављивао је у „Књижевној речи“, приштинском „Јединству“ и у „Траговима“ часопису просветних радника. Пише и ствара на горанском језику.

Ово му је прва књига поезије.